

153008

Repertoriumnummer
2020 / 4909

Datum van uitspraak
14 juli 2020

Rolnummer
2020/FA/189

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

elfde ter kamer

Aangeboden op

Niet te registreren

COVER 01-00001683999-0001-0030-01-01-1

2020/FA/189 - In de zaak van:

W [REDACTED] RRN [REDACTED],
wonende te DUITSLAND, [REDACTED]
met woonstkeuze op het adres van zijn raadsman, hierna vermeld.
appellant,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

tegen

G [REDACTED] RRN [REDACTED],
wonende in de VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA, [REDACTED]
[REDACTED]
met woonstkeuze op het adres van haar raadsman, hierna vermeld.
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED]

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 2 maart 2020, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 29 januari 2020 van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, sectie familie- en jeugdrechtbank, 23ste kamer (familiatedossier 430204-19-00221; rolnummer 19/439/A).

Bij conclusie, (digitaal) neergelegd ter griffie op 31 maart 2020, stelde de geïntimeerde incidenteel hoger beroep in.

De zaak werd voor het hof ingeleid en behandeld in raadkamer ter terechtzitting van 2 april 2020.

Gelet op de dwingende richtlijn van het College van de hoven en rechtbanken van 16 maart 2020 en 18 maart 2020, op de maatregelen van de federale regering die ingingen op 18 maart 2020 om 12.00 uur en op de gecoördineerde richtlijnen van het hof van beroep Gent voor de organisatie en werking van het hof in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus van 25 maart 2020, werd de noodzakelijke aanwezigheid van elkeen op het hof beperkt door middel van de behandeling van de zaken zonder aanwezigheid van de raadslieden en partijen.

Bij afwezigheid van de partijen kon de voorzitter overeenkomstig artikel 1253ter/1, §2 Ger.W. de partijen niet horen over de wijze waarop ze getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak, en om vast te stellen of een minnelijke oplossing overwogen kon worden.

Advocaat-generaal Chantal LANSSENS bevestigde op 31 maart 2020 schriftelijk dat de zaak werd medegedeeld en dat het openbaar ministerie voorlopig advies wenste uit te brengen.

De zaak werd aangehouden aan deze kamer van dit hof en onmiddellijk schriftelijk behandeld ter terechtzitting van 2 april 2020.

De partijen zijn ter terechtzitting niet verschenen, noch iemand voor hen.

Bij brief van 1 april 2020, bevestigden de raadslieden van partijen in een gezamenlijk schrijven (digitaal en samengevat) dat de conclusies en stukken in het debat mochten blijven en dat de zaak schriftelijk in beraad mocht worden genomen.

Het debat werd gesloten en het hof deelde de zaak mee aan het openbaar ministerie voor advies.

Advocaat-generaal Chantal LANSSENS legde ter terechtzitting van 30 april 2020 vervolgens (digitaal) een schriftelijk advies neer.

Gelet op de preventiemaatregelen tegen de verspreiding van het Covid-19 virus en gelet op de Actualisatie van de gecoördineerde richtlijnen van het hof van beroep te Gent voor de organisatie en werking van het hof in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus van 17 april 2020, werd de noodzakelijke aanwezigheid van elkeen op het hof beperkt door middel van de behandeling van de zaken zonder aanwezigheid van de raadslieden en partijen.

De partijen werden in de gelegenheid gesteld schriftelijk repliek neer te leggen uiterlijk op 28 mei 2020 om 14u. Indien de schriftelijke repliek zou neerliggen ter griffie, dienden partijen niet te verschijnen op die terechtzitting.

De geïntimeerde legde op 26 mei 2020 (digitaal) een schriftelijke repliek neer ter griffie van dit hof.

De appellant legde op 27 mei 2020 (digitaal) een schriftelijke repliek neer ter griffie van dit hof.

Bij respectieve brieven van 27 mei 2020 bevestigden de raadslieden van beide partijen andermaal dat de zaak (schriftelijk) in beraad mocht worden genomen.

Op de terechtzitting van 28 mei 2020 werd de zaak schriftelijk in beraad genomen.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De appellant legde op 1 april 2020 (digitaal) de stukken 30 t.e.m. 36 neer. De stukken 1 tot en met 29 zijn voor het hof niet neergelegd.

De geïntimeerde legde op 30 maart 2020 ter griffie een dossier neer met 54 stukken, volgens inventaris. Op 31 maart 2020 legde zij de bijkomende stukken 55 t.e.m. 58 (digitaal) neer. Op 2 april 2020 legde zij (digitaal) nog een stuk 59 neer.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, neergelegd ter griffie op 1 april 2020 (62 p.) en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 2 april 2020 (52 p.), de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748bis Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

A. DE PERTINENTE FEITEN

2. De partijen zijn gehuwd te [REDACTED] (Groot-Brittannië) op [REDACTED]

De geïntimeerde heeft de Amerikaanse nationaliteit (proces-verbaal van de terechtzitting van 27 november 2019).

De appellant en beide kinderen hebben de Belgische nationaliteit (stukken 10 en 11 geïntimeerde).

Uit hun relatie zijn twee (thans nog minderjarige) kinderen geboren:

- V [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Verenigde Staten van Amerika – staat [REDACTED]) op [REDACTED] 2002 (17 jaar);
- S [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Verenigde Staten van Amerika – staat [REDACTED]) op [REDACTED] 2007 (13 jaar).

Belde kinderen hebben een psychische problematiek.

De partijen woonden aanvankelijk (met de kinderen) in de Verenigde Staten van Amerika en verhuisden in 2009 naar België. De geïntimeerde keerde in april 2010 terug naar de Verenigde Staten van Amerika, naar eigen zeggen om haar studies in de verpleegkunde te volbrengen.

De appellant en de kinderen verbleven verder in België te [REDACTED] samen met de grootouders langs vaderszijde. Allen waren daar ook gedomicilieerd.

Met ingang van 5 december 2019 werd het domicilie van de appellant en van S [REDACTED] gewijzigd naar Duitsland, [REDACTED] (stukken 10 en 11 geïntimeerde). V [REDACTED] bleef bij voormelde grootouders wonen. Dit was hangende onderhavige procedure in eerste aanleg.

B. DE RELEVANTE PROCEDUREVOORGAANDEN

3. De *echtscheiding* van partijen werd op 28 september 2011 (bij verstek ten aanzien van de geïntimeerde) uitgesproken door de (toenmalige) rechtbank van eerste aanleg te Veurne op grond van artikel 229, §3 BW (stuk 15 geïntimeerde).

Op 6 oktober 2011 werden (eveneens bij verstek ten aanzien van de geïntimeerde) *voorlopige maatregelen* bepaald door diezelfde rechtbank. Wat betreft de kinderen werd daarin bepaald dat de vader exclusief het ouderlijk gezag zou uitoefenen en dat de kinderen hun hoofdverblijf en inschrijving in het bevolkingsregister bij hem zouden hebben (stuk 16 geïntimeerde).

4.1. Op 22 juni 2018 legde de procureur des Konings te Gent, op verzoek van de (Belgische) Centrale Autoriteit (toen optredend namens de geïntimeerde), ter griffie van de bevoegde rechtbank, een verzoekschrift neer op grond van *artikel 1322bis, §1, 2° Ger.W. en artikel 21 Haags Kinderontvoeringsverdrag*. Er werden een nader bepaald omgangsrecht (via telefoon/Skype en vakantiebezoeken in de Verenigde Staten van Amerika en in België) gevorderd, onder verbeurte van een nader bepaalde dwangsom.

4.2. Bij *tussenvonnis zoals in kort geding van 28 juni 2018* van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie familie- en jeugdrechtbank, G15 kamer, werd, alvorens verder te oordelen, gezegd voor recht dat de kinderen zouden worden gehoord.

Beide kinderen, V [REDACTED] en S [REDACTED], werden toen op 8 augustus 2018 door de familierechter gehoord, waarvan verslag.

4.3. Bij *tussenvonnis zoals in kort geding van 12 december 2018* van diezelfde familierechtbank werd akte verleend van het volgende *akkoord* tussen de partijen (stuk 6 geïntimeerde):

“(…)

Partijen gaan akkoord met de boeking door mevr. G [REDACTED] van de airBNB te [REDACTED] voor de periode van 20 december 2018 tot en met 28 december 2018.

Partijen gaan akkoord dat S [REDACTED] in de genoemde airBNB overnacht gedurende de ganse periode dat mevr. G [REDACTED] in het land vertoeft

(…)”.

De zaak werd voor verdere behandeling en evaluatie gesteld.

4.4. Bij *vonnis van 2 april 2019* van diezelfde familierechtbank werd vervolgens geoordeeld dat geïntimeerde (*moeder*) het *omgangsrecht met S [REDACTED]* wekelijks zou uitoefenen via Skype, meer bepaald elke zondag vanaf 18.15 uur Belgische tijd gedurende minimum één uur. Het meer of anders gevorderde werd afgewezen als niet gegrond.

5.1. De geïntimeerde tekende hoger beroep aan tegen voormeld vonnis. Zij vorderde in essentie een omgangsrecht waarbij S [REDACTED] alleen naar de Verenigde Staten van Amerika zou reizen van 22 juli tot 5 augustus 2019, volgens welbepaalde modaliteiten en onder verbeurte van een dwangsom. Tevens verzocht zij om een welomschreven uitgebreider omgangsrecht via Skype met S [REDACTED].

De appellant besloot tot de afwijzing van het hoger beroep als ongegrond en de bevestiging van het vonnis van 2 april 2019.

5.2. Bij *arrest van 27 juni 2019* (zaak gekend onder het rolnummer 2019/FA/349) decreteerde deze kamer van dit hof vooreerst de afstand van het geding in hoger beroep ten aanzien van het openbaar ministerie als aanleggende partij, die vertegenwoordigd werd door de procureur des Konings op verzoek van de Centrale Autoriteit, zijnde de Belgische Staat, optredend krachtens artikel 28 van het Verdrag van s' Gravenhage van 25 oktober 1980 (stuk 8 geïntimeerde).

Voor het overige werd het hoger beroep afgewezen als niet gegrond.

6.1. Op 31 oktober 2019 legde geïntimeerde in de procedure *a quo* het *gedinginleidend verzoekschrift* neer ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, sectie familierechtbank.

De geïntimeerde vorderde een voorgehouden tussen partijen tot stand gekomen akkoord over een omgangsregeling van haarzelf (moeder) met S [REDACTED] (in een Airbnb in België) in de kerstvakantie 2019-2020 te homologeren.

Tevens vorderde zij hieraan een dwangsom te koppelen en dat haar een uitgebreider omgangsrecht met S [REDACTED] via Skype zou worden toegekend, zoals omschreven.

6.2. Ter *inleidingszitting* van 27 november 2019 werd bepaald dat S [REDACTED] op 4 december 2019 zou worden gehoord en werd de zaak in voortzetting gesteld.

Het horen van S [REDACTED] op 4 december 2019 vond geen doorgang.

6.3. Ter *terechtzing* van 11 december 2019 werd de zaak in voortzetting gesteld voor het horen van beide kinderen op 30 december 2019.

Tevens werd de persoonlijke verschijning van beide partijen bevolen op de buitengewone terechtzitting van 3 januari 2020.

De rechtbank beval bovendien de volgende regeling:

"(...)

- De vader brengt S [REDACTED] op zaterdag 28 december om 20.00 uur naar het stadhuis van [REDACTED]. Op maandag 6 januari om 19.00 uur komt de vader S [REDACTED] terug aan het stadhuis halen. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per dag.
- Met onmiddellijke ingang vindt er telkens op donderdag om 18.15 uur Belgische tijd, een skype contact van een uur plaats tussen de moeder en S [REDACTED]. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per overtreding met onmiddellijke ingang.
- Met onmiddellijke ingang vindt er telkens op zondag om 18.15 uur Belgische tijd, een skype contact van een uur plaats tussen de moeder en S [REDACTED]. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per overtreding met onmiddellijke ingang.

(...)"

Aan voormelde beslissing werd uitvoerbare kracht verleend (proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019).

De zaak werd in voortzetting gesteld op de terechtzitting van 8 januari 2020.

Op 30 december 2019 verscheen geen van beide kinderen voor het verhoor. Geïntimeerde was aanwezig en verklaarde dat de opgelegde regeling door de appellant niet werd nageleefd.

6.4. Wat betreft de persoonlijke verschijning op 3 januari 2020, was de geïntimeerde aanwezig.

De appellant was evenwel niet aanwezig, waarna de rechtbank hem verplichtte persoonlijk aanwezig te zijn ter terechtzitting van 8 januari 2020, op straffe van een dwangsom van 2.500,00 euro.

De rechtbank verplichtte daarnaast ook de aanwezigheid van S [REDACTED] eveneens op straffe van een dwangsom van 2.500,00 euro.

Op 8 januari 2020 werd S [REDACTED] gehoord, waarvan verslag. De appellant is diezelfde dag ook persoonlijk verschenen.

Ter terechtzitting van 8 januari 2020 werd de dwangsom met betrekking tot het niet respecteren van de Skypegesprekken opgeschort en de zaak in voortzetting gesteld.

Ter terechtzitting van 22 januari 2020 werd de zaak tenslotte behandeld en in beraad genomen.

7. Bij het *bestreden vonnis van 29 januari 2020* werd geoordeeld als volgt (citaat; 'verweerder' te lezen als appellant, 'eiseres' als geïntimeerde):

"(...)

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond in volgende mate :

- kent aan de beide partijen voorlopig het gezamenlijk ouderlijk gezag toe,
- het kind zal zijn hoofdverblijf en domicilie bij de vader hebben,
- kent aan de moeder een secundair verblijf toe - uit te oefenen ten huize van de moeder :

Twee skypegesprekken per week op donderdag om 18.15 uur Belgische tijd en op zondag om 18.15 uur Belgische tijd. De privacy dient door verweerder gerespecteerd te worden. Indien er onmogelijkheid is om op voormelde uren het gesprek te voeren, dient verweerder onverwijld aan eiseres mee te delen wanneer het gesprek kan plaatsvinden. Hierbij zal verweerder rekening houden met de tijdzones in Amerika. Zodat de gesprekken voor Amerika overdag plaats vinden. Er wordt een dwangsom opgelegd van 150,00 euro per afgelast gesprek.

Een omgangsrecht met de moeder in de Verenigde Staten van Amerika van 1 augustus 2020 tot 27 augustus 2020 bij eiseres, waar het kind zal verblijven bij de moeder te [REDACTED] USA, in gezelschap van de maternale grootouders, Mevrouw [REDACTED] en de Heer [REDACTED]. De verblijfskosten worden betaald door eiseres en de kosten verbonden aan de

vlucht worden door beide partijen bij helften gedragen. Partijen zullen overleggen omtrent de boeking van de vluchten.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 euro per dag dat het kind bij verzoekster niet verblijft.

- Verweerder dient veroordeeld te worden tot een materiële schade van 2.727,50 euro en een morele schade van 500,00 euro. De schade wordt vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf datum van uitspraak tot algehele betaling.

Deze regeling neemt een aanvang op dag van de uitspraak.

- Verweerder dient veroordeeld te worden tot een rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro en de overige kosten worden als volgt verdeeld :

Verdeelt de kosten bij helften, begroot op 165,00 euro rolrecht en 20,00 euro bijdrage begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt dienvolgens elke partij tot het betalen van de helft van het rolrecht, begroot op 82,50 euro aan de zijde van eiseres en 82,50 euro aan de zijde van verweerder, aan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën en dit te betalen op rekeningnummer door de FOD Financiën meegedeeld met mededeling van het rijksregisternummer. Deelt mee dat een boete verschuldigd zal zijn bij laattijdige betaling en dat die boete gelijk is aan de helft van het rolrecht ongeachte het aandeel van de partij in de rolrechten.

(...)".

8. De appellant vordert in zijn syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 1 april 2020, voor het hof (citaat):

"(..."

Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het vonnis a quo teniet te doen en opnieuw rechtdoende:

De oorspronkelijke vordering van geïntimeerde af te wijzen als ontvankelijk, doch ongegrond.

Het incidenteel beroep van geïntimeerde af te wijzen als ontvankelijk, doch ongegrond.

Geïntimeerde te veroordelen tot het betalen aan appellant van de gerechtskosten in eerste aanleg én in graad van beroep, begroot op:

- Rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg ten belope van 1.440,00 euro*
- Rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep ten belope van 1.440 euro*
- De bijdrage aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand*
- Het rolrecht in eerste aanleg en in graad van beroep*

(...)”.

9. De geïntimeerde vordert in haar syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 2 april 2020, voor het hof (relevant citaat):

“(…)”

Het partieel incidenteel beroep van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren, het eerste vonnis te hervormen op volgende punten en te zeggen voor recht

1.

Dat de heer W. [REDACTED] aan concludante een morele schadevergoeding (...) dient te betalen van 5.000 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten vanaf de datum van het eerste vonnis, nl. 29 januari 2020 tot de datum van algehele betaling;

De heer W. [REDACTED] te veroordelen tot een schadevergoeding van 3.000 euro wegens deloyale proceshouding, procesmisbruik en tergend en roekeloos geding;

2.

Dat het ouderlijk gezag over S. [REDACTED] zonder meer (in plaats van ‘voorlopig’) aan beide partijen toekomt;

3.

Dat de dwangsommen worden toegekend conform het proces-verbaal van de terechtzitting d.d. 11 december 2019 en

- *de vader S. [REDACTED] dlende te brengen op zaterdag 28 december om 20.00 uur naar het stadhuis van [REDACTED]. Op maandag 6 januari om 19.00 uur komt de vader S. [REDACTED] terug aan het stadhuis halen. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per dag;*
- *Met onmiddellijke ingang [vanaf 11 december 2019] er telkens op donderdag om 18.15 uur Belgische tijd een skype contact [plaats vindt] van een uur tussen de moeder en S. [REDACTED]. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per overtreding met onmiddellijke ingang [vanaf 11 december 2019];*
- *Met onmiddellijke ingang [vanaf 11 december 2019] er telkens op zondag om 18.15 uur Belgische tijd een skype contact [plaats vindt] van een uur tussen de moeder en S. [REDACTED]. Dit onder verbeurte van een dwangsom van 750 euro per overtreding met onmiddellijke ingang [vanaf 11 december 2019];*

4.

Dat concludante een secundair verblijf toegekend wordt, uit te oefenen ten huize van de moeder (incidenteel hoger beroep t.a.v. onderstreepte passage, bevestiging voor overige):

- *(...)*
- *Of indien dit omgangsrecht van 1 augustus 2020 tot 27 augustus 2020 niet kan doorgaan, om gelijk welke reden maar buiten de wil van partijen, krijgt de moeder ter vervanging een omgangsrecht van 23 december 2020 tot 8 januari 2021 in de Verenigde Staten van Amerika*

(...)

- (...).
- Het hof het certificaat betreffende het omgangsrecht in de zin van artikel 41 van de Brussel II-bisverordening afgeeft teneinde deze omgangsregeling uitvoerbaar te maken;

(...)

5. (...)

Vervolgens dat het eerste vonnis bevestigd wordt op volgende onderdelen:

6.

(...)

7.

(...)

8.

(...)

(...)”.

10. Het schriftelijk advies van het openbaar ministerie werd (digitaal) neergelegd ter terechtzitting van 30 april 2020.

De geïntimeerde legde op 26 mei 2020 haar schriftelijke repliek op voormeld advies (digitaal) neer ter griffie.

De appellant legde op 27 mei 2020 zijn schriftelijke repliek op voormeld advies (digitaal) neer ter griffie.

C. DE ‘VERONTRUSTENDE OPVOEDINGSSITUATIE’

11. Bij brief van 27 augustus 2019 maakte de raadsman van de geïntimeerde aan de procureur des Konings te Veurne melding van een verkrachting van S. [REDACTED] toen ze zes jaar oud was. Er werd aangegeven dat S. [REDACTED] suïcidale neigingen had, evenals een depressie en dat zij zichzelf verwondde. De geïntimeerde uitte het vermoeden dat S. [REDACTED] verkracht was door haar broer V. [REDACTED]. De geïntimeerde sloot niet uit dat V. [REDACTED] met dezelfde problematiek kampte en minstens dat er sprake was van een verontrustende opvoedingssituatie (stuk 9 dossier van de rechtspleging *a quo*).

Bij brief van 29 september 2019 voegde de raadsman van de geïntimeerde bijkomende gegevens toe aan het dossier om het verontrustend karakter van de situatie te benadrukken (stuk 10 dossier van de rechtspleging *a quo*).

Het openbaar ministerie startte na melding van het misbruik onmiddellijk een onderzoek op (proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019).

12. Volgens de brief van de grootouders langs vaderszijde, neergelegd ter griffie op 23 december 2019, contacteerde de appellant het CLB in september 2019 wegens psychische problemen bij S [REDACTED] waarop twee weken dagtherapie volgde op de psychiatrische afdeling van AZ [REDACTED] te [REDACTED]. Zij werd daar voor verdere behandeling op de wachtlijst geplaatst, maar kon verder wekelijks naar een psychologe in [REDACTED] (stuk 17 dossier van de rechtspleging *a quo*).

De appellant, die op 5 september 2019 door de politie op de hoogte werd gesteld van het seksueel misbruik van S [REDACTED], legde op 30 december 2019 een brief met bijhorende stukken neer ter griffie (stuk 20 dossier van de rechtspleging *a quo*).

Bijlage 8 ervan behelst een schrijven van het Agentschap Jongerenwelzijn OCJ Veurne-Diksmuide van 21 november 2019 in verband met de vraag om (vrijwillige) jeugdhulpverlening op te starten en een gepland gesprek op 27 november 2019.

De appellant houdt in deze brief voor dat op 27 november 2019 in zijn aanwezigheid en in deze van zijn partner, van de grootouders langs vaderszijde, van S [REDACTED], V [REDACTED] en het OCJ-team het vervroegd vertrek naar Duitsland werd besproken. Belangrijk was daarbij het vereiste tot het 'apart houden' van broer en zus.

De grootouders langs vaderszijde bevestigden in hun schrijven van 21 december 2019 ook dat vanuit de jeugdzorg werd aangedrongen op het 'meteen uiteen halen' van broer en zus (stuk 17 dossier van de rechtspleging *a quo*).

13. De stukken 31 van de appellant (opvolgende mailwisseling van de appellant met het OCJ) wijzen op een inmiddels lopende (vrijwillige) jeugdhulpverlening voor V [REDACTED] in overleg met de appellant en de grootouders langs vaderszijde. Er is daarin sprake van een hulpverlening met focus op zijn seksueel grensoverschrijdend gedrag en op een ambulante begeleiding met focus op zijn emotioneel functioneren.

Van belang is dat volgens deze mailwisseling het OCJ de appellant informeert en ook door de appellant geïnformeerd is over het welbevinden van S [REDACTED]. Zo blijkt eruit dat S [REDACTED] op 29 januari 2020 in [REDACTED] (Duitsland) wel degelijk werd opgenomen normaal voor 8-10 weken intramuraal.

Volgens mailbericht van 19 maart 2020 van de appellant aan de geïntimeerde werd S [REDACTED] gelet op de Covid 19-maatregelen inmiddels ontslagen en verblijft zij nu bij vader thuis in Duitsland (stuk 36 appellant).

III. BEOORDELING

A. WAT BETREFT DE STUKKEN WAAROP HET HOF ACHT KAN SLAAN – ONVOLLEDIGHEID VAN HET DOSSIER

14. Het hof stelt vast dat het dossier van de rechtspleging *a quo* beperkt is tot de procedure gekend onder rolnummer 19/439/A, hetzij de procedure *a quo* die onderdeel is van het familiedossier 430204-19-00221.

De procedure met rolnummer 18/2296/A, hetzij de procedure in eerste aanleg die aanleiding gaf tot het eerder tussengekomen arrest van dit hof en deze familiekamer van 27 juni 2019 in de zaak met rolnummer 2019/FA/349, is niet overgelegd en behoort blijkbaar tot een ander familiedossier 430101-18-01951.

15. Het hof merkt daarbij aansluitend op dat de stukken 1 tot en met 29 van de appellant voor het hof niet zijn overgelegd.

In het dossier van de rechtspleging *a quo* bevinden zich wel nog:

- de bij het gedinginleidend verzoekschrift overgelegde 6 (vorm)stukken van de geïntimeerde;
- de brieven van de raadsman van de geïntimeerde aan de procureur des Konings, neergelegd op 4 december 2019, met melding van een verontrustende opvoedingssituatie (genummerde stukken 9 en 10 dossier rechtspleging *a quo*);
- de brief van de grootouders langs vaderszijde, neergelegd ter griffie op 23 december 2019 (genummerd stuk 17 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- de brief van de grootvader langs vaderszijde, neergelegd ter griffie op 24 december 2019, met drie bijlagen (genummerd stuk 19 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- de brief van de appellant aan de familierechter met bijhorende stukken 1 tot en met 8, neergelegd ter griffie op 30 december 2019 (genummerd stuk 20 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- een brief van S. [REDACTED] neergelegd ter griffie op 30 december 2019 (genummerd stuk 19 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- een brief van de (opvolgend en huidig) raadsman van de appellant met 4 bijlagen, neergelegd ter griffie op 31 december 2019 (genummerd stuk 21 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- een (tweede) brief van de appellant met bijlagen, neergelegd ter griffie op 31 december 2019 (genummerd stuk 23 dossier van de rechtspleging *a quo*);
- stukken 21 tot en met 29, blijkbaar neergelegd ter terechtzitting van 8 januari 2020 (door de appellant).

16. Het hof beoordeelt de zaak op grond van die stukken waarop het acht kan slaan.

Het hof acht zich *prima facie* afdoende voorgelicht om over het voorwerp van de hoger beroepen te kunnen oordelen.

Gelet op het feit dat S. [REDACTED] inmiddels haar domicilie niet meer heeft in België (maar wel in Duitsland) is het van belang dat onderhavige procedure in België wordt afgerond. Een tussenarrest is dan ook niet in het belang van het kind.

B. DE INTERNATIONALE BEVOEGDHEID EN HET TOEPASSELIJK RECHT

17. De internationale bevoegdheid wordt geregeld door het WIPR. Het wetboek wordt slechts toegepast wanneer er geen internationale en/of Europeesrechtelijke IPR-regel van toepassing is (artikel 2 WIPR).

Wat betreft de *ouderlijke verantwoordelijkheid* was de familierechtbank en is als beroepsinstantie het hof bevoegd op grond van artikel 8.1. Brussel IIbis-Verordening. Ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid zijn de gerechten van de lidstaat bevoegd op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft *op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt*.

Ingevolge artikel 35, §3 WIPR wordt, indien de persoon jonger is dan 18 jaar, het toepasselijk recht, in afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, bepaald door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996, kortweg het Haags Kinderbeschermingsverdrag.

Krachtens artikel 15.1 Haags Kinderbeschermingsverdrag passen de rechterlijke autoriteiten in het kader van de uitoefening van hun internationale bevoegdheid inzake de bescherming van het kind (in de zin van artikel 5.1. Haags Kinderbeschermingsverdrag) de *lex fori*, hetzij het interne recht, toe.

Het gaat daarbij om elke maatregel die de 'bescherming' van het kind organiseert. Daarin zijn de maatregelen inzake de 'ouderlijke verantwoordelijkheid' vervat.

Het hof besluit tot toepassing van het Belgisch recht, overigens aansluitend bij het standpunt van de partijen die zelf het Belgisch recht toepassen.

C. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE HOGER BEROEPEN

18. Het bestreden vonnis werd volgens beide partijen op 3 februari 2020 aan de appellante, die woonstkeuze deed op het adres van zijn raadsman, betekend.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het is ontvankelijk.

Ook het incidenteel hoger beroep werd regelmatig ingesteld.

Beide hoger beroepen zijn ontvankelijk.

D. DE GEGRONDHEID VAN DE HOGER BEROEPEN

I. voorafgaandelijk

19. Enerzijds betreft het voorwerp van het hoger beroep de gezags- en verblijfsregeling voor S. [REDACTED], met dwangmaatregelen.

Anderzijds, zijn ook de (aansprakelijkheids)vorderingen wegens voorgehouden materiële en morele schade ingevolge de onmogelijkheid tot uitoefening van het omgangsrecht ter beoordeling, onverminderd de beoordeling van de gerechtskosten en de vordering uit hoofde van beweerd procesrechtsmisbruik.

Het hof beklemtoont afstand te nemen van bepaalde subjectief getinte interpretaties en niet relevante redengeving in het bestreden vonnis zo, bijvoorbeeld, in verband met het 'een dikke vinger opsteken naar de rechtbank' door de appellant, zijn 'leugenachtige uitvluchten', zijn 'beledigende houding naar de rechtbank', zijn 'gebrek aan respect voor justitie (...) en voor deze rechtbank in het bijzonder'.

II. de gezamenlijke dan wel de uitsluitende uitoefening van het ouderlijk gezag

20. In het bestreden vonnis werd aan beide partijen 'voorlopig' de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag toegekend.

De geïntimeerde vordert 'zonder meer' een gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag.

De appellant vordert de afwijzing van de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde en van haar incidenteel hoger beroep als niet gegrond.

Het advies van het openbaar ministerie in eerste aanleg was een gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag (proces-verbaal van de terechtzitting van 22 januari 2020).

Het advies van het openbaar ministerie in hoger beroep is het behoud van de uitsluitende uitoefening van het ouderlijk gezag door de appellant. Er dient volgens het openbaar

ministerie in deze aanleg in het belang van S [REDACTED] te worden vermeden dat er procedures worden gevoerd bijvoorbeeld over schoolkeuze, medische behandeling e.d.

21.1. De appellant oefent sedert de beschikking voorlopige maatregelen tijdens de echtscheidingsprocedure – gewezen bij verstek ten aanzien van de geïntimeerde – van 6 oktober 2011 exclusief het ouderlijk gezag uit over beide kinderen.

Het hof maakt bij onderhavige beoordeling abstractie van de redengeving van de eerste rechter met betrekking tot de houding van de appellant ('ouderverstoting', 'saboteren' van de omgang van de kinderen met moeder, vader is 'niet de ideale opvoeder', 'grote vragen omtrent de opvoedingscapaciteiten' van vader, 'vlucht naar Duitsland').

21.2. Vooraleer er objectief besloten kan worden tot het bestaan van een ouderverstoting naar moeder toe in hoofde van S [REDACTED] is immers deskundige voorlichting vereist. Voor een dergelijke onderzoeksmaatregel is er in onderhavige (dringende) procedure (o.a. geplande vakantie augustus 2020 in de Verenigde Staten van Amerika) echter onvoldoende ruimte.

Het staat overigens vast dat de appellant (vader) sedert 2010 in hoofdzaak instond voor de opvoeding van beide kinderen van partijen, die hoofdverblijf hielden bij hem (op sporadische contacten met moeder na). De (onder meer opvoedkundige) beslissingen van vader over de kinderen werden door moeder, die in de Verenigde Staten van Amerika verbleef om haar studies te vervolmaken, dan ook gedoogd. Tot de wijzigende vordering van 4 december 2019 aanvaardde zij trouwens de uitsluitende uitoefening van het ouderlijk gezag door vader.

Het is bovendien niet omdat het seksueel misbruik op S [REDACTED] aan het licht kwam ingevolge melding door de moeder op 27 augustus 2019 – terwijl zij vanaf 8 april 2019 zegt te zijn ingelicht over de feiten, met 'mondjesmate' en 'via een anoniem platform' (stuk 44 geïntimeerde) – dat de appellant in zijn vaderrol zou zijn tekort geschoten. Zo geeft de appellant aan het CLB te hebben gecontacteerd wegens zelfverminking bij S [REDACTED]. Het kind volgde ook dagtherapie op de afdeling kinderpsychiatrie van AZ [REDACTED] te [REDACTED].

21.3. De verhuizing van de appellant naar Duitsland – die tot dusver de uitsluitende uitoefening van het ouderlijk gezag had – was gepland (proces-verbaal van de terechtzitting van 27 november 2019). Zijn partner woonde daar en hij had daar ook tewerkstellingsaanbod.

De appellant erkent te zijn verhuisd (ongeveer een maand) vroeger dan voorzien (en aanvankelijk meegedeeld door zijn voormalig raadsman in de procedure *a quo*) teneinde een passende oplossing te vinden voor het probleem van het gezamenlijk verblijf van S [REDACTED] en V [REDACTED] in het gezin ten huize van de grootouders. De context daarvan is hoger geschetst onder randnummer 12.

Het is inmiddels trouwens bewezen dat S [REDACTED] wel degelijk residentieel werd opgenomen in de [REDACTED] op 29 januari 2020 (stuk 31 appellent).

Op grond van de gegevens waarop het hof thans acht kan slaan (zie ook randnummer 12) is het niet onaannemelijk dat de appellent, door zijn vroeger vertrek naar Duitsland, heeft willen handelen in het belang van S [REDACTED]. Eén en ander wordt nog ondersteund door de stukken 23 en 24 van de appellent.

Op 13 december 2019 bevestigde psychologe [REDACTED] (Nürnberg) Inderdaad een consultatie met S [REDACTED] in haar praktijk. Een intramurale kind- en jeugdpsychiatrische, evenals een psychotherapeutische zorg met medicamenteuze behandeling werd aanbevolen.

Ook ligt een attest voor van een spoedopname in [REDACTED] op 9 december 2019 in verband met een acute stresssituatie en mogelijke zelfmoordneiging van S [REDACTED]. De voorliggende psychologische symptomen werden verklaard door 'gemelde incidenten van seksueel misbruik door de broer en in de voorgeschiedenis door de moeder'.

De geïntimeerde werd vanuit het ziekenhuis zelf vervolgens geïnformeerd over het residentieel verblijf van S [REDACTED] in [REDACTED] van 29 januari 2020 tot 17 maart 2020 en reageerde hierop door haar eigen standpunt te laten kennen (stukken 57 en 58 geïntimeerde).

22. In geval de ouders van een kind niet samenleven kan de rechter, op grond van artikel 374, §1, tweede lid BW, beslissen af te wijken van het systeem van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag dat de wetgever ook bij niet-samenlevende ouders vooropstelt. In plaats daarvan legt de rechter dan de uitsluitende uitoefening door één van de ouders op.

Het voormelde wetsartikel bevat in algemene bewoordingen de voorwaarden op grond waarvan de rechter tot die uitzondering kan beslissen.

De volledige uitsluitende gezagsuitoefening wordt alleen in uitzonderlijke gevallen opgelegd. Het gaat, enerzijds, om gevallen waarin een van de ouders bewust en langdurig zijn ouderlijke verantwoordelijkheden niet opneemt, waardoor het behoud van de gezamenlijke uitoefening van het gezag totaal artificieel zou zijn. Anderzijds, wordt de uitsluitende gezagsuitoefening opgelegd in situaties waarin de gezamenlijke uitoefening van het gezag een bedreiging vormt voor de gezondheid of de ontwikkeling van het kind, wegens het abusieve gedrag van een van de ouders.

Tot dusver zijn er in deze zaak geen dwingende redenen in voormelde zin om af te wijken van het wettelijk basisprincipe van een gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag door beide ouders.

Volgens het bestreden vonnis werd op de terechtzitting van 27 november 2019 tussen partijen trouwens overeengekomen over de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag (al is daarvan geen spoor terug te vinden op het proces-verbaal van desbetreffende terechtzitting).

In zijn repliek op het advies van het openbaar ministerie gedraagt de appellant zich bovendien wat dit geschilpunt betreft naar het oordeel van het hof.

De geïntimeerde wordt thans de kans geboden ook haar deel te dragen in de ouderlijke verantwoordelijkheid. Er zijn geen aanwijzingen dat zij, nu zij het eens is met het hoofdverblijf van het kind bij vader in Duitsland, problemen zou maken van de bijvoorbeeld daar reeds aangevatte schoolse en medische opvolging.

Het behoort beide ouders wel toe in wederzijds respect en vertrouwen te handelen in het meerdere belang van S[REDACTED] vooral gelet op de bestaande ernstige psychische (ook gender) problematiek bij het kind (stukken 27 en 36 appellant). Met het openbaar ministerie is het hof van oordeel dat het van het allergrootste belang is dat er rust komt voor S[REDACTED] 'rust, evenwicht en regelmaat zijn hierbij cruciaal'.

Het 'voorlopig' karakter van de opgelegde gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag is op geen enkele wijze verantwoord in het bestreden vonnis en is te hervormen.

iii. het secundair verblijf van S[REDACTED] bij de geïntimeerde (moeder)

23. De geïntimeerde berust in het bestreden vonnis in de mate dat het domicilie en hoofdverblijf van S[REDACTED] bij de appellant (vader) – inmiddels in Duitsland – zijn gevestigd, waarvan akte.

24. In het bestreden vonnis werd een verblijf van S[REDACTED] bij de moeder in de Verenigde Staten van Amerika toegekend vanaf 1 augustus 2020 tot en met 27 augustus 2020, volgens nader omschreven modaliteiten.

De bij vonnis van de familierechtbank Gent van 2 april 2019, bevestigd bij arrest van dit hof en deze kamer van 27 juni 2019, toegekende wekelijkse Skypegesprekken tussen S[REDACTED] en moeder werden verdubbeld, eveneens volgens nader omschreven modaliteiten.

De appellant besluit tot de afwijzing als ongegrond van het oorspronkelijk gevorderde, hetgeen impliceert dat één Skypegesprek per week ingevolge voormelde rechterlijke beslissingen ook voor hem overeind blijft.

De geïntimeerde vordert een bevestiging van het bestreden vonnis met een verplaatsing van het zomervakantieverblijf 2020 naar een kerstvakantieverblijf 2020-2021 indien, om gelijk welke reden buiten de wil van partijen, het zomervakantieverblijf 2020 niet doorgaat.

De geïntimeerde bevestigt in haar repliek op het advies van het openbaar ministerie van 26 mei 2020 haar wens voor twee Skype-gesprekken per week op zondag en op donderdag van 18.15 u tot 19u15, hetzij zoals in het bestreden vonnis bepaald.

25. Het argument van de appellant als zouden er geen gewijzigde omstandigheden zijn sedert het arrest van dit hof en deze familiekamer van 27 juni 2019 faalt naar recht.

Niet alleen is het seksueel misbruik van S [REDACTED] aan het licht gekomen, maar bovendien zijn haar domicilie en gezinssituatie gewijzigd vermits zij in Duitsland hoofdverblijf houdt in een gezinssituatie met haar vader en diens partner, in afwezigheid van haar broer V [REDACTED]

26. De appellant herhaalt tevergeefs voor het hof dezelfde bezorgdheden die reeds in 2019 werden geuit, namelijk dat de geïntimeerde ' bezig was met het 'groomen' van de twee kinderen voor een latere lifestyle in de 'sm' ('sm' te lezen als sadomasochisme; 'groomen' te lezen als een voorbereiden op misbruik). Bij arrest van dit hof en deze familiekamer van 27 juni 2019 werd reeds overwogen dat dit geen geobjectiveerde informatie betrof.

Naar aanleiding van de persoonlijke verschijning van de geïntimeerde op 3 januari 2020 voor de familierechter in eerste aanleg werd de geïntimeerde bevraagd over haar verklaring op sociale media dat ze het zou betreuren dat haar kinderen geen 'dominante figuren' zouden worden, gelet op haar 'sm-voorkeur'. Zij antwoordde dat het om een verklaring ging van lang geleden en uit de context getrokken. Tijdens diezelfde persoonlijke verschijning gaf de geïntimeerde (in antwoord op een vraag) aan met de appellant 'ook al' een 'sm-relatie' te hebben gehad. De appellant werd daarover op zijn beurt evenwel niet bevraagd, zodat het hof geen rekening houdt met deze eenzijdige verklaring.

Het seksueel (be)leven van beide partijen als volwassenen behoort overigens naar het oordeel van het hof tot hun privésfeer. Het hof legt de argumentatie in dit verband dan ook naast zich in de mate de opvoedkundige capaciteiten van elkeen als ouder daardoor vooralsnog niet bewezen in het gedrang komen.

27. Beide partijen bevestigen dat de Skypegesprekken tussen moeder en S [REDACTED] (voor zover ze doorgang vonden) de laatste tijd stroef zijn verlopen (stukken 24, 55 en 56 geïntimeerde).

De appellant verzoekt in zijn repliek op het advies van het openbaar ministerie van 27 mei 2020 om de Skypegesprekken zoveel mogelijk te spreiden, ze niet verplicht op te leggen en aan S [REDACTED] de vrije keuze te laten, met de bedoeling de druk tijdelijk te verlichten tot S [REDACTED] aan de beterhand is.

Dit sluit aan bij de visie van het behandelend medisch en therapeutisch team in [REDACTED] van 26 maart 2020. Wanneer S [REDACTED] geen contact wenst met moeder toch een dergelijk contact afdwingen kan volgens de behandelende artsen/therapeut een destabilisering bij het kind teweeg brengen. In dit advies wordt overigens verwezen naar een samenwerking met het Duitse 'Jugendamt' (Jeugdzorg) en een aanbeveling tot ambulante begeleiding (stuk 57 geïntimeerde).

Het hof treedt principieel de in het bestreden vonnis toegekende Skypecontacten, met een verantwoorde spreiding van tweemaal één uur per week, bij.

Wel voegt het hof als voorwaarde toe dat de verdere therapeutische omkadering en ambulante begeleiding van deze gesprekken tussen moeder en S [REDACTED] noodzakelijk is. Een verdere tussenkomst van het Duitse 'Jugendamt' is een pluspunt. Zo wordt opgevolgd of S [REDACTED] stabiel blijft en is onmiddellijk gepast ingrijpen mogelijk bij destabilisering (stuk 30 appellant, p. 5).

28. Overeenkomstig het schriftelijk advies van het openbaar ministerie voor het hof is de vordering van de geïntimeerde tot een vakantieverblijf van S [REDACTED] bij haar in de Verenigde Staten van Amerika opnieuw af te wijzen als ongegrond.

S [REDACTED] is 'nog maar net 13 jaar geworden, te jong en te weinig matuur om alleen naar de Verenigde Staten van Amerika te reizen, zelfs als de geïntimeerde haar komt ophalen'. Zij heeft 'onvoldoende weerbaarheid om in een onbekend land, bij ongekende mensen te verblijven'.

Inderdaad was er met de partner van de geïntimeerde en zelfs met de grootmoeder langs moederszijde in het verleden geen of nauwelijks contact. Ten onrechte is er in het bestreden vonnis trouwens sprake van de heer [REDACTED] als de maternale grootvader, terwijl deze man de 'verloofde' is van de moeder (stuk 0.21 geïntimeerde).

Dit bezwaar geldt naar het oordeel van het hof des te meer nu S [REDACTED] zoals hoger reeds aangegeven, kampt met een ernstige psychische problematiek als gevolg van bepaalde trauma's.

Een contactherstel en -opbouw tussen S [REDACTED] en moeder is – zoals hoger overwogen mits daarbij aansluitende therapeutische opvolging/begeleiding – vereist vooraleer enig verblijf bij de geïntimeerde in de Verenigde Staten van Amerika toe te laten.

A fortiori is ook de ondergeschikte vordering van de geïntimeerde voor een verblijf van S [REDACTED] bij haar moeder in de Verenigde Staten van Amerika tijdens de kerstvakantie 2020-2021 nog niet aan de orde.

iv. de dwangsom bij inbreuk op het secundair verblijf bij de geïntimeerde (moeder)

29. In het bestreden vonnis van 29 januari 2020 werd:

- het vakantieverblijf van S [REDACTED] in de Verenigde Staten van Amerika gekoppeld aan een dwangsom van 1.000,00 euro per dag dat het kind niet bij de geïntimeerde verblijft;
- een dwangsom van 150,00 euro opgelegd per afgelast Skype-gesprek.

De appellant besluit tot de ongegrondheid van de oorspronkelijke vorderingen (i.e. ook inzake de dwangsom). De geïntimeerde vordert de bevestiging van het bestreden vonnis.

30. In de mate dat het vakantieverblijf van S [REDACTED] bij moeder in de Verenigde Staten van Amerika tijdens de vooropgestelde periode in augustus 2020 door het hof wordt opgeheven, vervalt meteen ook de eraan gekoppelde dwangsom in geval van niet-uitvoering.

31. Op het proces-verbaal van de terechtzitting van 22 januari 2020 werd akte genomen van de verklaring van de raadsman van de geïntimeerde dat de Skypegesprekken sedert de laatste zitting terug doorgingen, zij het weinig respectvol naar moeder toe.

Volgens het proces-verbaal van de eraan voorafgaande terechtzitting van 8 januari 2020 werd 'de dwangsom met betrekking tot het niet respecteren van de Skypegesprekken' opgeschort.

Amper twee weken later werd in het bestreden vonnis toch een dwangsom opgelegd omdat de appellant 'weinig coöperatief is'. Eerder in het vonnis werd overwogen: '(...) Blijkbaar is de taal van de dwangsom de enige taal die de verweerder verstaat (...)'.

Na het stopzetten van de residentiële psychiatrische opname van S [REDACTED] waren er terug Skype-gesprekken met moeder op 19, 22 en 26 maart 2020.

Het hof acht het in de concrete omstandigheden van de zaak tegenaangewezen om een dwangsom te koppelen aan het doorgaan van de Skypegesprekken tussen S [REDACTED] en haar moeder, volgens de nader omschreven modaliteiten.

De uitgeoefende druk heeft eerder een averechts effect op (de kwaliteit van) de contacten tussen S [REDACTED] en haar moeder (stuk 41 geïntimeerde). Er is duidelijk een probleem bij S [REDACTED] die Facebook en Instagram blokkeerde en vijandige mailberichtgeving stuurde aan haar moeder (stukken 27 en 38 geïntimeerde). Dat dit éénduidig en uitsluitend te wijten zou zijn aan de appellant staat niet vast.

Naar het oordeel van het hof zijn er bovendien geen aanwijzingen dat de appellant de thans opgelegde contactregeling van half-wekelijkse Skypegesprekken van een uur, mits de door het hof toegevoegde voorwaarde van therapeutische opvolging van S■■■■■■■■■■, niet zal naleven.

Tijdens de persoonlijke verschijning van 8 januari 2020 in eerste aanleg gaf hij aan te zullen meewerken voor zover dit veilig voor S■■■■■■■■■■ kon gebeuren. Een door de appellant te organiseren therapeutische ondersteuning van de Skype-gesprekken tussen moeder en S■■■■■■■■■■ komt daaraan tegemoet.

32. De geïntimeerde vordert op incidenteel hoger beroep 'dat de dwangsommen worden toegekend conform het proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019' en herneemt dan de inhoud van dit uitvoerbaar verklaard proces-verbaal.

Deze vordering is af te wijzen, nu de geïntimeerde desbetreffend over een uitvoerbare titel beschikt op grond van de beslissing waarvan akte werd genomen op het proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019. 'Het zittingsblad' werd immers uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

v. de vordering van de geïntimeerde ex artikel 1382 BW wegens materiële en morele schade

33. In het bestreden vonnis werd aanvaard dat de appellant 'moedwillig het omgangsrecht heeft gesaboteerd'. De materiële schade ('vliegtuigkosten, verblijfskosten ...') werd aan de hand van stukken bewezen geacht en het gevorderd bedrag van 2.727,50 euro toegekend. De gevorderde vergoeding voor morele schade van 5.000,00 euro werd herleid tot 500,00 euro.

De appellant vordert de ongegrondheid van de oorspronkelijke vorderingen (*i.e.* ook wat betreft de schadevorderingen materieel en moreel). De geïntimeerde vordert op incidenteel hoger beroep de verhoging van de toegekende morele schadevergoeding tot 5.000,00 euro.

34. De geïntimeerde stelde in haar conclusie, neergelegd ter griffie op 3 januari 2020, een aansprakelijkheidsvordering krachtens artikel 1382 BW, verwijzend naar de regels van de samenhang (artikel 30 Ger.W.).

In eerste aanleg (conclusie van de geïntimeerde neergelegd ter griffie op 3 januari 2020, p. 28-29) zijn de gevorderde schadevergoedingen zeer duidelijk geënt op de niet naleving door de appellant van de omgangsregeling die was toegekend bij uitvoerbare beslissing op het proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019. Daarin werd een omgangsrecht in België voorzien tussen 28 december 2019 en 6 januari 2020, naast twee Skype contacten per week, één en ander onder verbeurte van een nader bepaalde dwangsom.

De appellant wijst erop dat het proces-verbaal van 11 december 2019 hem niet werd betekend.

De raadsman van de geïntimeerde heeft de appellant tweemaal persoonlijk in gebreke gesteld namelijk op 18 december 2019 en op 26 december 2019 (stukken 25 en 26 geïntimeerde).

Op 19 december 2019 bevestigde de voormalige raadsman van de appellant niet meer voor hem op te treden (stuk 25' geïntimeerde).

In de eerste ingebrekestelling van 18 december 2019 had de raadsman van de geïntimeerde het over een schadevergoeding 'wegens onrechtmatige daad' van 2.500,00 euro en over een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 2.500,00 euro.

In de tweede ingebrekestelling van 26 december 2019 stelde de raadsman van de geïntimeerde te zullen overgaan tot gedwongen tenuitvoerlegging in Duitsland 'zodra ik de uitgifte van een uitvoerbare titel kan bestellen'. Naast 'de aangekondigde schadevergoeding' van 5.000,00 euro werd gemeld de kosten van de vlucht en de 'AirBNB' integraal te verhalen 'wegens onrechtmatige daad'.

Op 31 december 2019 richtte de huidige raadsman van de appellant (aansluitend op de brief van de appellant zelf van 21 december 2019) een schrijven aan de familierechter in eerste aanleg, met kopie aan de raadsman van de geïntimeerde. Daarin werd onder meer (onder verwijzing naar bijgevoegde stukken) gewezen op het advies vanuit kinder- en jeugdpsychiatrisch oogpunt om elk contact tussen S [REDACTED] en haar moeder voorlopig op te schorten. Er werd gemeld dat noch de appellant, noch S [REDACTED] zich in die omstandigheden zouden aanmelden op 3 januari 2020

De geïntimeerde kan zich – in deze geschetste concrete omstandigheden van onderhavige zaak – bezwaarlijk beroepen op een voorgehouden foutief gedrag in hoofde van de appellant indien zij de aangekondigde gedwongen tenuitvoerlegging van het proces-verbaal van 11 december 2019 zelfs niet tijdig heeft benaarstigd.

Het is overbodig de verdere argumentatie van de appellant – in het bijzonder de door hem ingeroepen rechtvaardigingsgrond van overmacht nu hij voorhoudt conform het medisch advies te hebben gehandeld in overleg met het OCJ – te onderzoeken nu deze tot geen ander besluit kan leiden.

35. De geïntimeerde breidt voor het hof haar motivering voor het vorderen van een verhoogde morele schadevergoeding van 5.000,00 euro, in plaats van de toegekende 500,00 euro, uit.

Terwijl in eerste aanleg nog zeer duidelijk de schadevordering werd gerelateerd aan een niet-naleving van het rechterlijk bevel van 11 december 2019 wordt nu gewezen op een foutief gedrag in hoofde van de appellant sedert 2016, waarvoor voorheen nimmer enige morele schadevergoeding werd gevraagd.

Zo houdt de geïntimeerde voor dat de appellant sedert 2016 in stijgende lijn het contact tussen S[REDACTED] en moeder bemoeilijkt en wijst zij op ouderverstoting, die naar het oordeel van het hof vooralsnog niet afdoende bewezen is (randnummer 21.2).

Het contact tussen de geïntimeerde en beide kinderen na de echtscheiding werd overigens aanvankelijk in onderling overleg tussen de ouders geregeld. Dit kwam volgens de moeder zelf neer op Skype-contacten en dat zij tijdens de vakantieperiodes naar België kwam om de kinderen te komen bezoeken.

Namens de geïntimeerde kwam pas voor het eerst het initiatief tot een vordering in rechte op 22 juni 2018 (in de zaak toegelicht onder randnummer 4.1 tot en met 5.2.).

Bij arrest van dit hof en deze familiekamer van 27 juni 2019 (in de zaak 2019/FA/349) werd verwezen naar de vakanties in België/Europa (zomer 2012, zomer 2013, zomer 2015, kerst 2016 en kerst 2018). In datzelfde arrest werd weerlegd dat de appellant in 2019 een zomerkamp had geboekt voor S[REDACTED] om een vakantie met haar moeder te vermijden. Er werd ook gewezen op het aanbod van vader tot een vakantieverblijf in België tijdens de zomer van 2019.

Het hof stelt daarenboven vast dat de geïntimeerde op 3 januari 2020 ten laste van de appellant klacht heeft neergelegd wegens 'het niet-naleven van de omgangsregeling en ouderverstoting' (stuk 44 geïntimeerde). In het kader van een eventuele strafprocedure is burgerlijke partijstelling voor de geïntimeerde een mogelijkheid.

Er is voor het hof hoe dan ook geen enkele reden om enige verhoogde morele schadevergoeding in te willigen bij gebreke van een gedwongen tenuitvoerlegging van de voorgehouden rechterlijke beslissing met betrekking tot het omgangsrecht tussen S[REDACTED] en de geïntimeerde. Het bestreden vonnis is volgens partijen weliswaar betekend op 3 februari 2020, maar het hof heeft geen weet van een gedwongen tenuitvoerlegging. De betekenisakte ligt niet voor.

E. DE VORDERING VAN DE GEÏNTIMEERDE WEGENS DELOYALE PROCESHOUDING, PROCESMISBRUIK EN TERGEND EN ROEKELOOS GEDING

36.1. Voor het hof vordert de geïntimeerde een schadevergoeding wegens procesmisbruik van 3.000,00 euro.

Zij verwijst daarbij ook naar de proceshouding van de appellant in eerste aanleg, alhoewel een dergelijke vordering wegens procesrechtsmisbruik in eerste aanleg niet werd gesteld.

De geïntimeerde beperkte zich in eerste aanleg nog tot het vorderen van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding.

Het gedinginleidend verzoekschrift in onderhavige zaak was niet beperkt tot de homologatie van een voorgehouden akkoord (randnummer 6.1.).

Het hof stelt vast dat de eerste rechter, die nochtans overwoog 'Terzake heeft de verweerder iedereen, met inbegrip van de rechtbank, voor aap gezet' geen verhoogde rechtsplegingsvergoeding toekende.

Het verweer van de appellant in eerste aanleg is de uitoefening van een recht dat slechts een ongeoorloofde daad wordt en aldus recht geeft op schadevergoeding indien dit gebeurt met roekeloosheid, boosaardigheid of kwade trouw die niet wordt vermoed doch bewezen wordt. Dergelijk bewijs ligt niet voor.

De appellant heeft zijn houding verklaard en via zijn huidig raadsman bericht over zijn niet verschijning op 3 januari 2020. Hij is verschenen op de terechtzitting van 8 januari 2020.

36.2. De geïntimeerde toont evenmin aan dat de appellant zich in hoger beroep aan enig procesrechtsmisbruik zou hebben schuldig gemaakt.

Het was hem toegestaan zijn vordering aan de rechter in hoger beroep ten gronde voor te leggen. De normale procesgang werd niet belemmerd, integendeel de zaak werd ter inleidingszitting in beraad genomen ingevolge akkoord.

De omstandigheden dat de appellant door het hof ten dele in het gelijk wordt gesteld, na door de eerste rechter niet te zijn ontmoet, toont op zich reeds aan dat de appellant niet lichtzinnig of onbezonnen handelde.

Overigens heeft de geïntimeerde ook incidenteel hoger beroep ingesteld, dat evenzeer ten dele is ingewilligd.

F. DE AFGIFTE VAN EEN CERTIFICAAT

37. De geïntimeerde vordert een certificaat in de zin van artikel 41 Brussel IIbis-Verordening teneinde de omgangsregeling (bedoeld wordt deze in de Verenigde Staten van Amerika, die door het hof echter niet wordt toegestaan) mogelijk te maken.

Indien het 'omgangsrecht' betrekking heeft op een geval dat op het tijdstip van de uitspraak een grensoverschrijdend karakter heeft, geeft de rechter het certificaat ambtshalve af

wanneer de beslissing uitvoerbaar wordt. Het verblijf van S [REDACTED] in Duitsland, van waaruit de Skypegesprekken met moeder worden gevoerd, verantwoordt hoe dan ook de aflevering van het certificaat.

Het certificaat betreffende het omgangsrecht *ex art. 41, lid 1 Brussel IIbis-Verordening* wordt reeds aan onderhavig arrest als bijlage gehecht teneinde er één geheel mee uit te maken.

Elke beslissing inzake het '*omgangsrecht*' wordt in een andere lidstaat rechtstreeks erkend en is uitvoerbaar op voorwaarde dat zij vergezeld gaat van een certificaat dat is afgegeven door de rechter van de lidstaat van herkomst die de beslissing heeft gegeven.

Het certificaat garandeert dat tijdens de procedure bepaalde procedurele waarborgen in acht zijn genomen.

Te dezen zijn alle partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Gelet op de preventiemaatregelen tegen het Covid-19 virus werd de zaak evenwel ingevolge hun procedureakkoord schriftelijk behandeld en in beraad genomen, zonder verschijning van de partijen en/of hun raadslieden.

Op basis van artikel 1004/1, §1 Ger.W. heeft elke minderjarige het recht om gehoord te worden door een rechter in materies die hem aanbelangen aangaande de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling en het recht op persoonlijk contact.

Indien de minderjarige in de loop van de rechtspleging of in een vorige aanleg reeds is gehoord is de rechter niet verplicht op het verzoek in te gaan, indien er geen nieuw element is dat een verhoor rechtvaardigt (artikel 1004, § 4 Ger.W.).

S [REDACTED] werd in eerste aanleg gehoord op 8 januari 2020, waarvan verslag. Naar het oordeel van het hof zou een opnieuw horen van het kind door het hof – dat overigens niet werd gevraagd – in strijd geweest zijn met het belang van het psychisch belaste kind.

G. DE GERECHTSKOSTEN

38. In het bestreden vonnis werd elke partij veroordeeld tot de betaling van de helft van de kosten van het rolrecht en van de bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand. De appellant werd verwezen in de (niet verhoogde) rechtsplegingsvergoeding.

De appellant vordert de verwijzing van de geïntimeerde in de gerechtskosten in beide instanties.

De geïntimeerde stelt in het *dictum* van haar syntheseconclusie geen specifieke vordering wat betreft de gerechtskosten.

Volgens de overwegingen van haar syntheseconclusie vordert de geïntimeerde een verhoogde rechtsplegingsvergoeding in beide instanties en stelt zij dat de appellant alle kosten moet betalen.

39. Gelet op het wederzijds (on)gelijk van beide partijen is het principe van de verdeling van de gerechtskosten bij helften te behouden en ook door te trekken in graad van hoger beroep.

De rechtsplegingsvergoedingen in eerste aanleg zijn om dezelfde reden te compenseren ook in hoger beroep, zonder dat er aanleiding is tot een verhoogde rechtsplegingsvergoeding in hoofde van de appellant.

Ook voor de kosten in hoger beroep geldt om dezelfde reden de verdeling bij helften en de compensatie van de rechtsplegingsvergoedingen in deze aanleg, zonder dat er aanleiding is tot een verhoogde rechtsplegingsvergoeding in hoofde van de appellant.

De verhuizing naar Duitsland door de appellant heeft volgens de geïntimeerde, die zelf al jaren in de Verenigde Staten van Amerika verblijft, een bijkomende procedurele complexiteit veroorzaakt. Het internationaal karakter van het familiaal geschil is als dusdanig geen reden voor het toekennen van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding.

40. Het hof wijst de andersluidende conclusies van de hand als overbodig of ter zake niet dienstig of ontoereikend.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

verklaart het principaal hoger beroep ontvankelijk en als volgt gegrond;

verklaart het incidenteel hoger beroep ontvankelijk en als volgt gegrond;

doet het bestreden vonnis – binnen de perken van de hoger beroepen – teniet in de mate dat:

- aan beide partijen *voorlopig* de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag werd toegekend over S. [REDACTED], geboren te [REDACTED] (Verenigde Staten van Amerika – California) op [REDACTED] 2007;

- een omgangsrecht voor voormeld kind met en bij de geïntimeerde (moeder) in de Verenigde Staten van Amerika van 1 augustus 2020 tot 27 augustus 2020 werd bepaald, waarbij:
 - o het kind zou verblijven bij de moeder te [REDACTED] USA, in gezelschap van de maternale 'grootouders', mevrouw [REDACTED] en 'de heer [REDACTED];
 - o de verblijfskosten zouden worden betaald door de geïntimeerde;
 - o de kosten verbonden aan de vlucht door beide partijen bij helften zouden worden gedragen;
 - o partijen zouden overleggen omtrent de boeking van de vluchten;
- dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 euro per dag dat het kind bij geïntimeerde niet verblijft.
- een dwangsom wordt opgelegd van 150,00 euro per afgelast Skype-gesprek;
- de appellant werd veroordeeld tot de betaling van een materiële schadevergoeding van 2.727,50 euro en tot een morele schadevergoeding van 500,00 euro, vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf datum van uitspraak tot algehele betaling;
- de appellant werd veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro;

wijst dienaangaande opnieuw als volgt:

kent aan beide partijen de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag toe over S [REDACTED] voormeld;

wijst het verzoek van de geïntimeerde tot een vakantieverblijf van S [REDACTED] bij haar in de Verenigde Staten van Amerika tijdens de zomer-, dan wel tijdens de kerstvakantie 2020 en onder verbeurte van een dwangsom af als niet gegrond;

wijst de vordering van de geïntimeerde tot het verbeuren van een dwangsom per afgelast Skype-gesprek tussen haar en S [REDACTED] af als niet gegrond;

wijst de vordering van de geïntimeerde om de appellant te veroordelen tot de betaling van een materiële schadevergoeding van 2.727,50 euro en van een morele schadevergoeding van 5.000,00 euro, meer de gerechtelijke interest, af als niet gegrond;

bevestigt het bestreden vonnis – binnen de perken van de hoger beroepen – voor het overige, echter met dien verstande dat:

- de twee Skypegesprekken per week tussen S [REDACTED] en de geïntimeerde, volgens de erin nader bepaalde modaliteiten, doorgaan onder de voorwaarde van een therapeutische omkadering en ambulante begeleiding van het kind, te organiseren op initiatief van de appellant;

wijst de vordering van de geïntimeerde dat de dwangsommen zouden worden toegekend overeenkomstig het proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2019, met bevestiging van de inhoud van dit proces-verbaal, af als niet gegrond;

wijst de vordering van de geïntimeerde om de appellant te veroordelen tot een materiële en morele schadevergoeding wegens deloyale proceshouding, procesmisbruik en tergend en roekeloos geding van 3.000,00 euro af als niet gegrond;

wijst de vordering van de geïntimeerde om de appellant te veroordelen tot de betaling van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding in beide instanties af als niet gegrond;

slaagt de rechtsplegingsvergoedingen in beide instanties om over de partijen, niet nuttig te vereffenen;

vereffent de kosten van het rolrecht hoger beroep op 400,00 euro;

veroordeelt de appellant tot de betaling van de ene helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling van de andere helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

zegt voor recht dat de kosten in hoger beroep van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (door de appellant reeds betaald) voor de helft, zijnde 10,00 euro (de helft van 20,00 euro), ten laste blijven van de appellant;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling aan de appellant van de andere helft van de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, zijnde 10,00 euro (de helft van 20,00 euro);

wijst het meer- of anders gevorderd af;

zegt voor recht dat artikel 1024 Ger.W. onverminderd geldt.

Bijlage:

Certificaat betreffende beslissingen inzake het omgangsrecht, bedoeld in artikel 41, lid 1 Brussel IIbis-Verordening (EG) Nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EF) nr. 1347/2000.

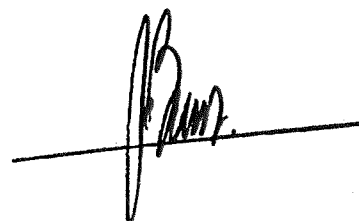
Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **14 juli 2020**.

Aanwezig:

Sabine De Bauw, kamervoorzitter
Patricia Vermaerke, griffier

Patricia Vermaerke

Sabine De Bauw

VERORDENING (EG) Nr. 2201/2003 VAN DE RAAD
van 27 november 2003
betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in
huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van
Verordening (EG) nr. 1347/2000

CERTIFICAAT BETREFFENDE BESLISSINGEN INZAKE HET
OMGANGSRECHT, BEDOELD IN ARTIKEL 41, LID 1

1. Lidstaat van oorsprong:

België

2. Gerecht dat of autoriteit die het certificaat afgeeft

2.1. Naam

Hof van beroep te Gent

2.2. Adres

Koophandelsplein 23

B-9000 GENT (België)

2.3. Tel./fax/e-mail

Tel.: 09/234.44.10

Fax.: 09/234.44.00

Mail: hofvanberoep.gent@just.fgov.be

3. Houder(s) van het omgangsrecht

3.1. Volledige naam - X

 G (moeder)

3.2. Adres

[REDACTED]

[REDACTED]

Verenigde Staten van Amerika

3.3. Geboortedatum en -plaats

[REDACTED]

te

[REDACTED]

Verenigde Staten van Amerika

4. Andere dan onder 3 vermelde personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen ^{1 2}

terzake werd aan [REDACTED] W [REDACTED] (vader) samen met [REDACTED] G [REDACTED] (moeder) de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag opgedragen

4.1. Volledige naam

[REDACTED]

W

[REDACTED]

(vader)

4.2. Adres

[REDACTED]

[REDACTED]

Duitsland

4.3. Geboortedatum en -plaats

[REDACTED]

te

[REDACTED]

(België)

5. Gerecht dat de beslissing heeft gegeven

5.1. Naam van het gerecht

Hof van beroep te Gent

5.2. Plaats van het gerecht

Koophandelsplein 23

B-9000 GENT (België)

¹ Indien meer dan één persoon de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, kan de onder 3 vermelde persoon ook onder 4.

² Met een kruisje in het vakje aangeven ten opzichte van welke persoon de beslissing ten uitvoer zou moeten worden gelegd.

6. Beslissing

6.1. Datum

14 juli 2020

6.2. Referentienummer

2020/FA/189

7. Kinderen op wie de beslissing betrekking heeft ³

7.1. Volledige naam en geboortedatum

S [REDACTED]
geboren te [REDACTED] (Verenigde Staten van Amerika – staat [REDACTED])
op [REDACTED] 2007;

8. Staat tegen de beslissing hoger beroep open volgens het recht van de lidstaat van herkomst?

8.1. Een voorziening in cassatie ex art 1118 Ger.W. heeft in deze geen schorsende werking.

8.2. Neen

9. Het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk is tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig was, aan elke betrokkene die niet aan de procedure heeft deelgenomen, betekend of ter kennis gebracht, of het staat vast dat deze ondubbelzinnig met de beslissing instemt

De procedure voor het hof verliep volledig op tegenspraak.

10. Alle betrokken partijen zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord

Ja. Ingevolge procedureakkoord werd gekozen voor de schriftelijke behandeling.

³ Indien de beslissing betrekking heeft op meer dan vier kinderen, moet een tweede formulier worden gebruikt.

11. De kinderen zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord, tenzij dit vanwege hun leeftijd of mate van rijpheid niet raadzaam werd geacht

Het horen van het kind had plaats in eerste aanleg. Een herhaald horen van het kind in hoger beroep werd in strijd geacht met haar belang.

12. Regelingen betreffende de uitoefening van het omgangsrecht (indien en voorzover deze gegevens beschikbaar zijn)

'Twee skypegesprekken per week op donderdag om 18.15 uur Belgische tijd en op zondag om 18.15 uur Belgische tijd. De privacy dient door verweerder gerespecteerd te worden. Indien er onmogelijkheid is om op voormelde uren het gesprek te voeren, dient verweerder onverwijld aan eiseres mee te delen wanneer het gesprek kan plaatsvinden. Hierbij zal verweerder rekening houden met de tijdzones in Amerika. Zodat de gesprekken voor Amerika overdag plaats vinden'

('verweerder = [REDACTED] W [REDACTED] 'eiseres' = [REDACTED] G [REDACTED]);

onder de voorwaarde van een therapeutische omkadering en ambulante begeleiding van het kind, te organiseren op het initiatief van [REDACTED] W [REDACTED]

12.1. Datum, tijd

12.1.1. Aanvang

12.1.2. Einde

zie onder 12

12.2. Plaats

zie onder 12

12.3. Bijzondere verplichtingen van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt

zie onder 12

12.4. Bijzondere verplichtingen van de houder van het omgangsrecht

zie onder 12

12.5. Eventuele beperkingen van de uitoefening van het omgangsrecht

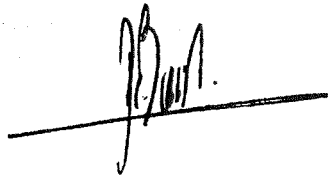
zie onder 12

13. Namen van de partijen aan wie rechtsbijstand is toegekend

/

Gedaan te Gent op 14 juli 2020,

Handtekening en/of stempel

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'S. De Bauw', is written over a horizontal line.

Sabine DE BAUW
Kamervoorzitter
Familie- en Jeugdrechter
Hof van beroep te Gent.